

V [] dne 9. 11. 2016

Adresováno Krajskému soudu v Ústí nad Labem pobočka Liberec
prostřednictvím Okresního soudu v Jablonci nad Nisou
Č.j.: 30 P 35/2015

Otec:

Matka:

Nezletilý:

(dále jen „D []“)

Opatrovník: Magistrát města Jablonce nad Nisou, Obor humanitní, oddělení
sociálně právní ochrany dětí
(dále jen „OSPOD MMJN“)

Odvolání proti usnesení č.j. 30 P 35/2015-245

Tímto podávám odvolání proti usnesení Okresního soudu v Jablonci nad Nisou č.j. 30 P 35/2015-245, ze dne 31. října 2016, doručené mé osobě dne 4. listopadu 2016. Tímto usnesením okresní soud zamítl můj návrh na to, aby nezletilý D [] mohl chodit do základní školy v místě bydliště. Okresní soud své zamítnutí odůvodnil mj. i údajným zájmem nezletilého, kdy se domnívá, že je v zájmu dvanáctiletého dítěte docházet do 6. třídy základní školy vzdálené cca 29 km od jeho bydliště, přičemž nemá žádné dopravní spojení, kterým by mohl stihnout začátek výuky. Okresní soud poukazuje také na to, že D [] dochází k psychiatrovi a je mu diagnostikováno ADHD. Tyto argumenty okresní soud patrně považuje za argumenty podporující ztížení školní docházky nezletilého D [].

Nezletilý D [] zaujímá přesně opačný názor než okresní soud. D [] jednoznačně opakuje, že trvá na tom, aby byl u mne, tj. u otce. Odmítá být u matky. Chápe, že mu matka dělá soustavné problémy tím, že klade překážky drtivé většině přání a zájmům D []. Na toto velice špatné chování matky si D [] soustavně stěžuje už mnoho let. Byl však značně pobouřen tím, že soud vždy vychází vstříc jen matce, aniž by respektoval oprávněné zájmy a zákonem zaručená práva D []. Zájmy D [] soud vůbec ani nezjišťuje. Nyní nejde jen o předběžné opatření, ve kterém soud obvykle tvrdí, že za těch několik dní nemůže zjistit zájem dítěte. O to, aby zájem dítěte soud zjistil já neúspěšně žádám již od února 2015. D [] se sám písemně obrátil na soud 3. 9. 2016 a žádal ho o pomoc. Soud na jeho žádost do dnešního dne vůbec nezareagoval. Na D [] žádost neodpověděl, body jeho žádosti neprojednal, ani nestanovil termín takového jednání. Z tohoto ohledu je až absurdní, pokud soud argumentuje, že zamítnutím změny školy, která by byla dopravně dostupná k místu bydliště D [], údajně sleduje zájem zachovat sociální zázemí D [] (třídní kolektiv...). Právě ono špatné sociální zázemí dítěte soud totiž dlouhodobě odmítá projednat.

Situace je nyní taková, že aby D[] mohl plnit povinnou školní docházku, tak je plně odkázán na mne jako otce, jinak se včas do školy nedostane. Ředitel školy písemně odmítl se mnou jakkoli jednat o této záležitosti, jelikož to údajně není přání matky. D[] by tedy každý den byl potrestán za pozdní příchod, pokud by přes hodinu cestoval do základní školy autobusem. Já proto musím omezit své pracovní aktivity na minimum, abych D[] mohl do školy a ze školy vozit autem a zmírnil tím už tak zoufalou situaci, ve které se D[] ocitl. Moje manželka je na mateřské dovolené a máme devíti měsíční holčičku. D[] se i s celou rodinou dostává do zoufalé situace, kdy zákonitě musejí dojít i finanční prostředky pro celou rodinu. Protože jen cestování D[] do školy vzdálené cca 29 km vyjde naši rodinu na cca 5000 až 6000 Kč měsíčně. Navíc musíme šetřit finanční prostředky i na avizovaný soudní znalecký posudek mojí osoby, o který matka soud požádala a soud všem návrhům matky vždy vyhoví. Okresní soud údajně nemůže rozhodnout, zda mám jako otec práva na zásadní informace o D[], jako např. které odborníky D[] v minulosti navštěvoval, jaké léky dlouhodobě užíval apod., dokud údajně nebude mít znalecký posudek. Soud totiž neuzavřel jednání týkající se mého práva na informace, odročil jej s tím, že bude čekat na onen znalecký posudek. Není mi známo, že by o tomto posudku již bylo alespoň rozhodnuto.

Z předchozích zkušeností lze odvozovat nízká pravděpodobnost, že by soudy začaly projednávat oprávněné zájmy D[] v řádu měsíců. Veškeré finanční náklady spojené s D[], jdou pouze k tíži mé osoby a mé rodiny (tedy i mé devíti měsíční dcery). Matka se na nákladech D[] finančně nepodílí vůbec, a to ani na dopravě D[] do školy, o které matka rozhodla i bez mého souhlasu. Již tak vyhrocená situace mezi matkou a D[] se díky tomuto ještě více vyhrocuje. D[] si nemůže nevšimnout, že mě a moji rodinu dostává boj o D[] práva do zoufalého finančního i psychického stavu, což D[] silně trápí a bohužel si to i vyčítá. Děti to bohužel dělají, že viny dospělých berou na sebe, což se mi nelíbí, ale nemohu s tím nic dělat.

Pro ilustraci jen jeden příklad za všechny. D[] dostal rozpočet 500,- Kč do kterých se musí celkově vejít, aby nakoupil dárky na Vánoce pro svou mámu, jejího manžela, dva své polorodé sourozence bydlící u matky, několik dědečků a babiček ze všech rodin. Tuto částku D[] nesmí překročit pro všechny dohromady. Důvod je jednoznačný. Dosavadní i budoucí náklady na boj o zákonem zaručená práva D[] se budou pohybovat v řádu stovek tisíc (jen za dojíždění cca 5 tis. za měsíc, plus znalecké posudky atd.) a musím je zaplatit jen já, a to i z prostředků určených pro D[]. Navíc za podmínek, kdy díky rozhodnutí matky a soudu mohu pracovat pouze velice omezeně, abych alespoň trochu mírnil negativní důsledky dopadající na D[]. Zkuste si představit dítě, které koupí svému malému polorodému sourozenci hračku pod stromeček v řádu jen desetikorun a nesmí mu přitom říci, že stejně drahý dárek, jako mu dávají ostatní, si nemůže dovolit, a to díky rozhodnutí jejich společné matky. Dítě dokáže jen stěží pochopit, že se dítě může dostat do kritické životní situace cíleným a racionálním rozhodnutím jeho vlastní matky. Já už nejsem dítě a také nechápu, jak je to možné. To je to, co okresní soud ve svém odůvodnění označil slovy, cituji:

„...dojíždění nezletilého do školy spojené s mírnými obtížemi...“

Z výše uvedených důvodů se D[], coby dítě v nouzi, obrátil raději na média, jelikož není příliš pravděpodobné, že by mu instituce pomohly, když tak neučinily doposud. Centrum generace a psycholog se sice D[] snaží pomoci s narovnáním jeho vztahů s jeho matkou, ale dokud bude mít D[] každý den na očích důsledky negativního postoje své matky vůči osobě D[], tak je to jen sisyfovská práce. V D[] stále rostou negativní emoce vůči matce, což je vzhledem k jejímu chování naprosto pochopitelně. V únoru 2015 ještě chtěl D[] jen to, aby se mu matka více věnovala. Dnes se D[] nechce ani jezdit k matce na návštěvy dva dny za čtrnáct dní a potřebují již sezení pod dohledem odborníků. Smutný obrázek práce opatrovnických orgánů za necelé dva roky.

Z důvodů výše uvedených proto

NAVRHUJ

Aby Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka Liberec zrušil usnesení Okresního soudu v Jablonci nad Nisou č.j. 30 P 35/2015-245 a uložil okresnímu soudu řádně projednat poměry nezletilého D
, a to tak, aby se rodinné poměry D již nadále nezhoršovaly.

Přílohy:

1. Dopis D , který vlastní rukou žádá o pomoc

Interaktivní verzi spisu naleznete na stránce: .
Je pochopitelně chráněna heslem, aby se k němu dostali jen zainteresovaní lidé.

Jméno:

Heslo: